

omtrent en hel Dag fuldstændig gennemblødt, hvilket han ikke kunde taale, da han vel var Søværnepligtig men ikke Sømand. Han har desuden ved anden Lejlighed været udsat for en saadan Kulde og Kvatisghed mange Timer ad Gangen, at hans Sundhed maatte blive underaravet, og hans Dødhold og Indlæaning paa forskjellige Lafaretter har ogsaa bidraget dertil. Da han ved Freds slutningen ønskede sig udstreven, modsatte Lægen sig det, fordi han erklærede, at han ikke kunde leve, og det var kun ved Løjtnant Hammers Mellemkomst at han fik Lov til at komme hjem i lukket Voan, hvorefter han et helt Aar derefter laa paa Sygelejet. Da han mener under Krigen fuldstændig at have mistet sin Arbejdsdygtighed, anser han sig berettiget til Invalidunderstøttelse, og da han ikke kan leve af den Indtægt, han har, andrager han om, at Rigsdagen vil søge ham en saadan tilstaaet.

Udvalget gør ingen Indstilling.

76. Fra Ledbogterente M. Petersen af Bamdrup om Understøttelse. (Indbragt den 17de December 1890 af Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds, Duseu).

Andragerinden, hvis Mand har været ansat som Ledbogter ved de jyske Jærnbaner i 24½ Aar, er nu 60 Aar gammel og efter hans Død uden Subsistensmidler. Hun har en meget svagelig Datter at forsørge, og er ude af Stand til at tjene det fornødne til Livets Dødhold. Da hun har faaet Afslag paa et Andragende til Indenrigsministeriet om Understøttelse, ansøger hun Folketinget om at hjælpe sig til at erholde en saadan.

Udvalget gør ingen Indstilling.

77. Fra pensioneret Fuldmægtig, Krigssassessor M. R. Knutzen af Frederiks- værk om Pensionsforhøjelse eller en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 20de December 1890 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, Holch).

Andrageren forklarer, at naar han medregner sin Deltaagelse i Krigen 1848—50, har han tjent Staten i 43 Aar, men er paa Grund af de daarlige Avancementsforhold i Krigsministeriet ikke naaet videre end til at blive Fuldmægtig. Beregningen af hans Pension er sket efter de 23—24 Aar, hvori han har haft kongelig Ansættelse, og udgør derefter 1,356 Kr. 75 Ø. Derfra maa imidlertid drages 192 Kr. 15 Ø. aarlig til pligtig Enkeforsørgelse, saa at han kun har 1,164 Kr. 60 Ø. aarlig at leve af, hvormed han ikke kan underholde sig og Familien (Kustru og flere Børn). Han andrager derfor om en Pensionsforhøjelse, svarende til Forskellen mellem det han tilloste Bærløb og det, han vilde have opnaaet, dersom han i 5 Aar havde oppebaaret ældst Fuldmægtiglønning, i alt 776 Kr. 57 Ø. Da Finansministeriet har afflaaet hans Andragende derom, henvender han sig til Rigsdagen for ved dens Bistand at opnaa den nævnte Pensionsforhøjelse, eller, hvis det ikke kan ske, da en vedvarende Understøttelse.

Udvalget gør ingen Indstilling.

78. Fra Enken efter Overfergent S. T. Støvring, S. N. Støvring af Rjøbenhavn, om Understøttelse. (Indbragt den 20de December 1890 af Folketingsmanden for Rjøbenhavns 2den Valgkreds, Wagner).

Andragerinden meddeler, at hun efter sin Mand's Død sidder med 6 Børn i en Alder fra 10 til 1 Aar, af hvilke i de sidste Aar flere have været syge, ligesom dette ogsaa har været Tilfældet med hende selv. Da hendes Mand kun af og til havde lidt Bifortjeneste ved Skrivearbejde, vare de henviste til at leve af hans Lønning, men da den ikke var tilstrækkelig til ogsaa derfor at skaffe de nødvendige Klædningsstykker m. m., maatte de stadig optage Laan, hvis Tilbagebetaling har været meget trykkende. Ved Mandens Død fik hun udbetalt en Livsforfæring paa 1,000 Kr., fra Artilleriunderofficerernes Sig-